

идеитѣ, които издигаше и проповѣдваше в „Уч. искра“, други идеи, които да привлѣкатъ учителството, обявяваха бойкотъ на „Учителска искра“ и апелираха къмъ своитѣ членове, да го не получаватъ и да го не четатъ. Тукъ, както обикновено, ръководителитѣ на учителския съюзъ бѣха въ единенъ фронтъ съ властта. Нито бойкотътъ, нито сквернословията на в. „Съзнание“ по адресъ на „Учителска искра“ можаха да увредятъ на нейния буенъ растежъ и пълно идейно завладяване на голѣма часть, не само отъ неорганизираното учителство, но и отъ организираното въ другитѣ два учителски съюзи. Не липсваха и куриози. Като съвременници на този периодъ отъ учителското движение, ние знаемъ много случаи, когато в. „Съзнание“, получаванъ отъ учителитѣ съюзисти по уставно задължение, го оставяха неотворенъ и го употребяваха за опаковаченъ материалъ и за други цели, грижливо и съ необикновенъ интересъ поглѣщаха писаното въ „Уч. Искра“. До като БУС видимо вегитираше въ навечерието на 9 юний 1923 год. и постоянно губѣше почва подъ краката си, а КУС продължаваше да изживѣва своята традиционна сънна дрѣмка и само сегизъ-тогизъ се прозяваше, за да даде признаци, че още не е заспалъ напълно. Организацията на учител. и служ. по народната просвѣта осѣзателно просперираше и видимо застрашаваше да опустоши и безъ това анемичнитѣ редове на другитѣ два учителски съюзи. За да не бждемъ голословни, ние ще приведемъ следнитѣ примѣри: 1) учителскитѣ групи въ много пунктове на страната, като въ Попово, Дупница, Т.-Пазарджикъ, Елена, Чирпанъ, Берковица, Фердинандъ и др. бѣха успѣли да сринатъ до основи мѣстнитѣ учителски дружества, да спечелятъ идейно и организационно членоветѣ имъ и да сведатъ дружествения имъ животъ до едно номинално съществуване, което, съ своитѣ печални останки—пущинаци, да напомня за нѣкогашното имъ „славно“ минало. Въ другитѣ пунктове на страната, гдето дружествата бѣха успѣли, по една или друга причина да запазятъ горе-долу своитѣ кадри, съществуваха само формално и всичката си „дейность“ изчерпваха въ две дружествени заседания: първото въ началото на учебната година, за да избератъ дружествено настоятелство и изслушатъ отчетъ на делегатитѣ, и второто — въ края на учебната година, за да избератъ делегатъ за идния конграсъ, а презъ течение на цѣлата година развиваха дейность само пунктовитѣ учители, които грижливо прибираха членски вносъ и абонамента на съюзнитѣ издания и ги изпращаха въ съюзната каса, за да увеличатъ „кюлчето злато“, което и до сега прѣдължава да е най-голѣмата „придобивка“ и „гордостъ“ на Бълг. Учителски Съюзъ.

2) Въ изборитѣ за членове на Висшия учебенъ съветъ презъ 1923 год., Орган. на учител. и служ. по Народната просвѣта, както въ миналото, така и тогава излѣзе съ свои кандидатни листи за първоначалната, прогимназиялната и за гимназиялната колегии. Въ резултатъ се получиха следнитѣ гласове:

По колегии:	Уч. орг.	Б.У.С.	К.У.С.
За първон. у-лища	3327	5294	—
За прогимн. „	1353	1085	435
За гимназ. „	249	—	682